

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 7. De garrulitate silentio contraria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

poris, cepit loqui; unicôque verbô Fiat, creavit cœlum, & terram. Rursus Deus per quinque millia annorum, quibus stetit Mundus, paucissima locutus est: nimirum ea solum, quæ in Bibliis continentur; adeo, ut plerique homines plus loquantur unô annô, quàm Deus locutus sit per tot annorum millia. Deum imitantur, qui multa audiunt pauca dicunt. Verbum incarnatum infans, & elingue, factum est, usque ad annum ætatis trigessimum: multa audivit pauca locutus est: annô verò trigessimô cepit docere, sed quàm pauca sunt ejus verba, quæ Evangelii continentur; si cum abyssô sapientiæ, quam in se continebat, conferamus. Cornelius hic.

Dic voce tenui, & age actu grandi. S. Cyrilli. Jerof. Apol. mor. l. 1. c. 16.

Silentium, omnium virtutum matrem, custodem, nutricem, vocat S. Bernardus ep. 89, Nemo de Religionis habitu blandiatur, qui adhuc linguam suam non didicit religare. Religa linguam tuam, si vis esse Religiosus: quia sine linguæ religatione religio vana est. Idem de Pass. D. c. 27.

Si futuram cogitas de verbis otiosis discussionem, non valde displicebit silentium. Idem ep. 1.

Vix evenit mihi inire cum aliquo colloquium, quin pœniteat me aliquorum. Et, quid profecerim alteri, sum ignorans: quid autem obfuerim mihi, recognosco. Propterea conor in dies Dominô propitiô mecum morari. Gerson. ep. ad fratrem.

Pone Domine ori meo custodiam, & ostium circumstantiæ labii mei. Psalm. 140. 2. Ostium dixit, & non murum: si enim murus poneretur, loquendi licentia, omnino negari videretur. Sed ostium ponitur: quod tempore, & locô, clauditur, & aperitur. Hugo lib. de duodecim abusivionibus clausitri.

Hoc modô age in terris, quod sancti angeli servaverunt in cœlis. Factum est silentium in cœlo. Apoc. 8. 1. Hoc Lucifer quia non tenuit, propterea cum omni comitatu suo de cœlo cecidit. Dixit enim, in cœlum conscendam &c. O miser! quid loqueris? in illo sanctissimo Monasterio, ubi perpetuum silentium ab omni malo, statutum est ab illo supremo Abbate. Tu quomodo loqui non timuisti, &c. Meritô proinde expulsus es, qui silentium in cœlesti monasterio confregisti. Thom. Kemp. ferm. 8. ad Fratres.

Hebræorum adagium est: lagena plena nummis non sonabit: unicus, & alter, si in ea fuerit sonum edet, & tinniet. Sic sanè, quò quis doctior, eò est modestior, & taciturnior: quò indoctior, eò loquacior; ut suam sapientiam ostentet. Cornelius in Prov. 17. 27. *pretiosi spiritus vir eruditus.*

Charilaus apud Lacedæmonios celebratissimus Philosophus, rogatus; cur Lycurgus tam paucas leges Lacedæmonii sanxisset? respondit: idèò factum: quòd silentio assueti, & verborum parci, non egerent multis legibus. Drexelius orb. Phaet. c. 61. §. 1.

Lumen in conclave illatum necessariò extinguitur, si cereus accensus imponatur mensæ fenestras autem utrinque patulas ventus permeet. Applica Id. ibid.

Pauca loquentibus paucis legibus opus est. Plutarchus lib. de educ. liber.

§. VII.

De garrulitate silentio contrariâ.

Aperiens os suum docebat. Matth. 5. 2. De homine semper loquente non est, cur dicatur, aperuit os suum: quia illud ferè semper apertum habet. Diez. conc. 3. in festo OO. SS.

Sicut fornax, cujus os semper apertum est, non potest in se retinere fervorem; sic nec cor devotionis in se poterit gratiam conservare; cujus os non fuerit janua silentii reclusum. S. Bernardus de Pass. D. c. 27.

Nil sic dissolvit mentem, compunctionem dissipat, & interioris gustus dulcedinem tepescit; sicut inanis loquacitas. S. Laurent. Just. de discipl. mon. converfat. c. 15. Vide plura ibidem.

Horret Christus magis asperitatem morum, linguæ stimulos; quàm aculeos spinarum: in his præsertim, qui in silentii vocati sunt simplicitatem, in charitatis negotium, in humilitatis scholam, & vinculum unitatis. Gilbertus l. 20. in Cant.

Silentium mater est sapientissimarum cogitationum. Ut, si balnei ostium nimis frequenter aperias, calor abit: sic nimis os loquendo aperiens devotionem amittit. Diadochus in ascet. de perfect.

Ex lapide quidem, ac ferrô, excutitur ignis; ex loquacitate verò, ac jocos, mendacium nascitur. Joan. Climacus gradu 12. de mendacio.

Loquacitas ignorantie certum est argumentum, mendacii opifex, compunctionis desolatio, somni præcursor. Contra verò taciturnitas in cogitatione mater est orationis, ignis divini amoris conservatio, specula hostium, suppliciorum pictor, scientiæ adjectio. Joan. Climacus gr. 11. de loquacitate.

§. VIII.

Varia alia.

Masma Duma, & Massa. Gen. 25. 4. Sunt nomina propria Filiorum Ismaelis. Hebræi ea conjuncta proverbialiter usurpant, dicentes: *Masma, Duma, Remassa.* Quò significant; multa audienda, tacenda, & ferenda, esse. Masma enim Hebræicè *auditum* significat; Duma *silentium*, Massa *tolerantiam*. Quod Itali dicunt: audi, vide, tace; si vis vivere in pace. Cornelius hic.

Sileat omnis caro à facie Domini. Zach. 2. 13. Sept. *timeat omnis caro à Persona Domini.* *Sileat à facie ejus omnis terra.* Habac. 2. 20. Sept. *Reveretur.* *Silete à facie Domini DEI.* Sophon. 1. 7. Sept. *timete.*

Nnn n 3

Si fu-